

[Socialministeren]

Det er klart, at vi er nødt til at tage højde for nogle af de problemer, der kan opstå i det praktiske liv efter overførelsen, når det sociale system altså ikke har regler om tvangstilbageholdelse. Men man skal være opmærksom på, synes jeg, at det nok kan være svært på forhånd at beskrive, hvordan det her vil komme til at se ud, for en del af hensigten er, som nogle ordførere har været inde på, at man godt vil have en anden form for aktivitet nogle af disse steder. Det er svært på forhånd at sige, hvordan udviklingen vil være for de mennesker, der er på de psykiatriske plejehjem. Spørgsmålet er, om man vil bruge ressourcerne på en anden måde, når man fjerner skillelinjen. Spørgsmålet er, om det er andre former for aktiviteter, man vil sætte i sving, således at situationen vil ændre sig, så man får fjernet denne skillelinje.

Det, jeg bare ønsker at sige med dette, er: når vi tager den diskussion, så lad os være lidt varsomme med at tro, at vi på forhånd kan sige, hvad vi skal gøre i de situationer, hvor man ikke kan magte det. Det kan godt være, at man kan magte det meget bedre, når man kommer under de regler, vi har inden for det sociale system, og med nogle af de aktiviteter, det vil være naturligt at sprede til nogle af de mennesker, vi taler om her.

Jeg vil godt sige tak for tilslutningen. Det er noget, vi har talt om længe, og derfor håber jeg, også af hensyn til de lokale myndigheder, at vi forholdsvis hurtigt kan blive færdige med det.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg fik ikke rigtig svar fra socialministeren på det spørgsmål, om ikke der rent faktisk bliver tale om fysiske flytninger. Det gør der jo.

Og så kan jeg fuldende det, jeg ikke nåede før. Det, jeg ville sige om det, var, at når vi ikke kan undgå det – det er det, der står i bemærkningerne – så vil jeg bede om, at man fra centralt hold gør opmærksom på, at sådanne flytninger skal ske i samarbejde og forståelse med de pårørende. Det, der er galt, er, hvis den syge skal flyttes og mister sit hidtidige hjem – det betyder det jo, hvis man har boet der i lang tid – og samtidig oplever, at de pårørende ligesom tager afstand fra

flytningen. Jeg tror, man kan gøre et forarbejde, sådan at forandringen bliver så lidt ubehagelig for alle parter som muligt.

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg vil godt sige for så vidt angår de plejehjem, vi taler om her – det kunne være det samme problem på nogle af de somatiske plejehjem – at det er fantastisk vigtigt, at vi gør så meget, vi kan for at undgå den situation. Det må være den første bestræbelse, at institutionen bliver så fleksibel, at den, om jeg så må sige, kan tage også nogle, der falder uden for de rammer, vi nu har lagt for denne institution. Det må være det første ønskemål, synes jeg.

Hvis der så er situationer, hvor det er uundgåeligt, så må man, fordi disse personer er mennesker, der måske fatter mere, end vi umiddelbart tror, i forhold til dem og i forhold til deres pårørende – hvis der er interesserede pårørende – forstå at begrunde, hvad det er, der foregår. Jeg synes, at man i dette spørgsmål som i så mange andre i så vid udstrækning som muligt selvfølgelig bør inddrage de berørte mennesker.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 151:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og skattekontrolloven. (3 pct.s fradrag m.v.)
(Fremsat 29/1 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Lykketoft (S):**